

Pakārtoti, ja netiktu atzīta atbildība par Eiropas Komisijas kļūdu, prasītāja lūdz, lai tiktu atzīta Komisijas atbildība bez vainas. Prasītājai nodarītais kaitējums, kā arī tā neparastais un īpašais raksturs neradot šaubas un šo kaitējumu esot tieši radījis Eiropas Komisijas atteikums uzlikt sodu uzņēmumam *Celanese Corporation*.

(¹) Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju, OV L 24, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 19. martā — FESI/Padome

(Lieta T-134/10)

(2010/C 148/62)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI)* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — E. Vermulst un Y. Van Gerven, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— pilnībā vai pakārtoti daļā, kura attiecas uz prasītāju un tās biedriem, it īpaši tās četriem izlases veidā pārbaudāmo uzņēmumu lokā ietvertajiem biedriem (*Adidas AG*, *Nike European Operations BV*, *Puma AG* un *Timberland Europe BV*), atcelt Padomes 2009. gada 22. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1294/2009, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, uzliek galīgo antidempinga maksājumu, ko piemēro dažu tādu Vjetnamas un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, un ko attiecina arī uz šā paša ražojuma importu no Makao īpašās pārvaldes apgabala, neatkarīgi no tā, vai ražojumi ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Makao īpašās pārvaldes apgabalā (¹);

— noteikt Padomei pienākumu izpaust ražošanas informāciju attiecībā uz katru izlases veidā pārbaudāmo uzņēmumu lokā

ietverto Savienības ražotāju, pamatojoties uz kuru tika veikta izlases veidā pārbaudāmo uzņēmumu loka noteikšana saistībā ar pārbaudes izmeklēšanu, kā arī nodarbinātības informāciju attiecībā uz katru izlases veidā pārbaudāmo uzņēmumu lokā ietverto Savienības ražotāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savu prasījumu pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

Pirmkārt, tā norāda, ka, nelūdzot sūdzību iesniegušajiem Eiropas Savienības ražotājiem aizpildīt izlases veida pārbaudes formulārus, Padome esot kļūdaini piemērojusi pamatregulas (²) 17. panta 1. punktu, izdarījusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi tiesības uz aizstāvību un diskriminācijas aizlieguma principu. Proti, prasītāja apgalvo, ka Eiropas Savienības iestādes neesot lūgušas sūdzību iesniegušajiem ES ražotājiem aizpildīt izlases veida pārbaudes formulārus un tādēļ izlases veidā pārbaudāmo ES ražotāju loks esot izraudzīts bez vajadzīgās informācijas, pamatojoties uz ierobežotu — nepārbaudāmu — informāciju, ko snieguši sūdzības iesniedzēji. Prasītāja iebilst, ka tādēļ tām esot bijusi liegta iespēja pārbaudīt izraudzītā izlases veidā pārbaudāmo uzņēmumu loka piemērotību. Turklāt tā norāda, ka ES iestādes esot pret līdzīgā stāvoklī esošajām iesaistītajām pusēm bez objektīva pamata attiekušās atšķirīgi un pārkāpušas diskriminācijas aizlieguma pamatprincipu.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka, izraugoties izlases veidā pārbaudāmo ES ražotāju loku, Padome esot izdarījusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi pamatregulas 17. panta 1. punktu. Tā norāda, ka izlases veidā pārbaudāmo ES ražotāju loks neesot vislielākais pārstāvošais ražošanas, pārdošanas vai eksporta apjoms, kādu iespējams pieņemt izpētīt atvēlētajā termiņā, pamatregulas 17. panta 1. punkta izpratnē un izlases veidā pārbaudāmo uzņēmumu loks esot izraudzīts, pamatojoties galvenokārt uz šajā tiesību normā nenorādītiem kritērijiem.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Padome esot pārkāpusi Pasaules Tirdzniecības organizācijas Antidempinga nolīguma 6. panta 10. punktu, nepiemērojot pamatregulas 17. panta 1. punktu atbilstoši tam. Padome neesot noteikusi izlases veidā pārbaudāmo ES ražotāju loku, kas pārstāvētu ražošanas vai pārdošanas apjoma lielāko procentuālo attiecību, kā prasīts PTO Antidempinga nolīguma 6. panta 10. punktā.

Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka, nosakot zaudējumu [kaitējuma] turpināšanās varbūtību, Padome esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 1., 2. un 5. punktu un 11. panta 2. punktu un izdarījusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā. Pēc prasītājas domām, kaitējuma turpināšanās varbūtību pasākumu neveikšanas gadījumā Padome esot noteikusi nepareizi, pamatodamās uz pārskata izmeklēšanas laikposmā ("PIL") veikto konstatējumu, ka ES ražotājiem tiek nodarīts ilgstošs kaitējums, kurš ir balstīts uz makroekonomisku informāciju, kurā ietilpa informācija par ES ražotāju lokam nepiederīgiem ražotājiem, un pamatojoties uz nepārbaudītu informāciju. Turklāt mikroekonomiskie rādītāji esot vērtēti, pamatojoties uz informāciju par izlases veidā pārbaudāmo ES ražotāju loku, kas nepārstāv nozari.

Piektkārt, prasītāja apgalvo, ka, neizpaužot sūdzību iesniegušo ES ražotāju identitāti, Padome esot pārkāpusi pamatregulas 19. panta 1. punktu un aizskārusi tiesības uz aizstāvību, jo tā esot noteikusi konfidencialitāti bez pamatota iemesla un rūpīgi neizvērtējot konfidencialitātes nodrošināšanas prasījumus.

Sestkārt, tā apgalvo, ka, nosakot preces kontroles numura (PKN) sistēmu aplūkojamās preces klasificēšanai, Padome esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 10. punktu un 3. panta 2. punktu un pienācīgas rūpības un labas pārvaldības principu. Prasītāja uzskata, ka, izmantotās PKN sistēmas un izmeklēšanas gaitā veiktās noteiktu apavu kategorijas pārklasificēšanas dēļ normālo vērtību nevarot salīdzināt ar eksporta cenu. Turklāt, pēc prasītājas domām, tādējādi esot arī ticis liegts objektīvi izvērtēt gan dempinga importa apjomu, gan dempinga importa ietekmi uz līdzīgu preču cenām iekšzemes tirgū un no tā izrietošo šā importa ietekmi uz šo preču iekšzemes ražotājiem. Prasītāja norāda arī, ka Padome neesot rūpīgi un objektīvi izvērtējusi visus attiecīgos apstākļus un pienācīgi pamatotos iemeslus, kuru dēļ jāizdara prasītājas ierosinātie grozījumi PKN sistēmā.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka, izraugoties salīdzināmo valsti, Padome esot pārkāpusi pienācīgas rūpības un labas pārvaldības principu, izdarījusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā un pārkāpusi pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu.

Prasītāja uzskata, ka Padome esot izdarījusi būtiskus procesuālus pārkāpumus, par salīdzināmo valsti izraudzīdamās Brazīliju, jo šī izraudzīšanās šajā gadījumā neesot veikta piemēroti un pamatotī.

(¹) OV 2009 L 352, 1. lpp.

(²) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996 L 56, 1. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 11. nod. 10. sēj., 45. lpp.)

Prasība, kas celta 2010. gada 16. martā — M/EMEA

(Lieta T-136/10)

(2010/C 148/63)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: M (pārstāvji — C. Thomann, Barrister un I. Khawaja, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra (EMA)

Prasītāja prasījumi:

- par kaitējumu, kas radies pārkāpumu rezultātā, saskaņā ar LESD 340. pantu atlīdzināt zaudējumus, kuri tiks aprēķināti vai kuru atbilstīgo apmēru noteiks Vispārējā tiesa;
- atlīdzināt procentus par maksājamajām summām saskaņā ar likmi, kas ir ekvivalenta tai, kuri tiek piemērota saskaņā ar Supreme Court Act 1982 35A sadaļu, vai atbilstoši tam, ko Vispārējā tiesa uzskatītu par atbilstīgu;
- atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- veikt citus papildu pasākumus, kurus Vispārējā tiesa uzskata par atbilstīgiem.